

COA wint eerste rechtszaken nareizigers

02-03-2017

Hoofdpijnen van de eerste zaak

De nareiziger had, nadat hij zijn vrouw had verlaten, een aanvraag ingediend voor een zelfstandige asielvergunning en zich gemeld bij het COA. Op grond van deze aanvraag was hij van mening dat hij recht had op opvang en bemiddeling naar eigen huisvesting. Nadat de zelfstandige asielvergunning was verleend, werd het het COA duidelijk dat hij ten onrechte in de opvang was gekomen en eigenlijk geen recht had op opvang, laat staan bemiddeling naar eigen woonruimte. Het COA heeft toen de nareiziger aangezegd dat de opvang zou worden beëindigd, omdat er voor hem passende woonruimte was bij zijn vrouw. De nareiziger heeft deze woning geweigerd en heeft toen de opvang zelf verlaten. Omdat hij geen onderdak had, heeft hij via zijn advocaat weer een verzoek om opvang ingediend bij het COA. Het COA heeft dit verzoek geweigerd. Volgens de bestuursrechter onderscheidt de situatie waarin de nareiziger zich bevindt zich niet van andere (kinderloze) personen (waarvan al dan niet de relatie is beëindigd) die wachten op zelfstandige woonruimte. “Niet in geschil is dat zijn ex-vrouw over een woning beschikt en dat hij daar in het verleden ook heeft verbleven. Er zijn geen omstandigheden aangevoerd waarom hij daar niet weer kan verblijven en tegelijkertijd zoeken naar of wachten op eigen woonruimte. Ingeval van een scheiding gebeurt dat vaker. Verder blijkt uit de processtukken dat hij geregeld gebruik maakt van de nachtopvang. Als statushouder kan hij ook aanspraak maken op een uitkering. Verzoeker heeft verder ook niet gesteld en aangetoond dat en wat voor inspanning hij verricht heeft om zelf woonruimte te vinden in Purmerend of elders”, aldus de bestuursrechter. Het verzoek om voorlopige voorziening en het beroep van de nareiziger wordt door de bestuursrechter afgewezen.

Hoofdpijnen van de tweede zaak

Het COA heeft in een zogenoemd ontruimingskort-geding de civiele rechter gevraagd om een nareiziger die nog in de opvang zat, te mogen ontruimen van de locatie. Deze nareiziger was na binnenkomst bij haar man gaan wonen. Zij had toen een afgeleide asielstatus. Na een tijd bij haar man te hebben gewoond, kregen zij ruzie en gingen uit elkaar. Zij heeft vervolgens een aanvraag ingediend voor een zelfstandige asielvergunning en is toen de opvang ingekomen. De IND heeft haar een zelfstandige asielvergunning toegekend. Bij het uitstroom-proces bleek dat deze nareiziger ten onrechte in de opvang was gekomen. Zij had als uitgestroomde nareiziger met een afgeleide status überhaupt niet terug de opvang in mogen komen. Het COA heeft haar aangezegd om de locatie te verlaten, omdat er passende huisvesting was bij haar man. De nareiziger gaf aan niet bij haar man te kunnen wonen wegens de huwelijksproblemen. Het COA heeft middels een woningweigeringsprocedure de opvang beëindigd en heeft vervolgens een ontruimingskort-geding opgestart bij de civiele rechter. De civiele rechter volgt het oordeel van het COA dat deze nareiziger geen recht op opvang had toen zij een zelfstandige asielaanvraag had ingediend, omdat zij al in het bezit was van een afgeleide asielstatus. Met deze afgeleide asielstatus had zij recht op andere voorzieningen vanuit de gemeente. Voorts had de nareiziger bij de intake voor de opvang aan het COA moeten melden dat zij reeds in het bezit was van een afgeleide asielstatus en al een woning had in de gemeente. Dat zij daar niet meer zou kunnen wonen in verband huwelijksproblemen, betekent niet dat zij daardoor weer recht op opvang heeft, aldus de civiele rechter. Volgens de civiele rechter maakt de nareiziger misbruik van recht door gebruik te maken van de opvangvoorzieningen van het COA terwijl zij eigenlijk huisvesting zocht in verband met haar scheiding. Het COA krijgt een titel van de civiele rechter om deze nareiziger te mogen ontruimen.